

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 220/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2003 o späťvzatí sťažnosti J. K., bytom B., vo veci namietaných zbytočných prietáhov v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4 C 101/01 takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti J. K. p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júla 2003 doručená sťažnosť J. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), z 24. júla 2003, v ktorej namietala nečinnosť Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 4 C 101/01.

Sťažovateľka sa návrhom na začatie konania zaslaným 16. decembra 1999 a doručeným Okresnému súdu Trnava 20. decembra 1999 domáhala práve voči tomuto súdu ako svojmu bývalému zamestnávateľovi určenia, že výroky uvedené v „*informácii odporcu č. Spr. 1542/98 zo dňa 23. 12. 1998 nie sú pravdivé*“, a zároveň sa domáhala, aby bol

Okresný súd Trnava ako odporca zaviazaný túto informáciu opraviť. Súčasne z dôvodu vhodnosti požiadala o delegáciu veci na iný príslušný súd prvého stupňa. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 8 Nc 44/00 z 25. januára 2001 prikázal vec na prejednanie okresnému súdu.

Podľa sťažovateľky bol súdny spis v predmetnej veci na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zaslaný Okresným súdom Trnava na ďalšie konanie okresnému súdu 30. apríla 2001. Okresný súd bol však až do podania sťažnosti ústavnému súdu vo veci nečinný.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 28. augusta 2003 upozornil sťažovateľku na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ju, že jej sťažnosť tieto zákonné náležitosti nespĺňa, a zároveň ju vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia uvedenej výzvy jej nedostatky odstránila a pripojila k nej plnomocnenstvo pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie jej osoby v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu reagovala ďalším podaním z 9. septembra 2003 doručeným ústavnému súdu 12. septembra 2003, v ktorom uviedla: „*Podanie sťažnosti zo dňa 24. 7. 2003 na nečinnosť Okresného súdu v Piešťanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 101/01 beriem späť z dôvodov, že dňa 4. 8. 2003 som prevzala výzvu OS Piešťany, ktorú vo fotokópii prikladám.*“

Z fotokópie listiny, ktorú sťažovateľka k podaniu z 9. septembra 2003 pripojila, vyplýva, že okresný súd vykonal vo veci procesný úkon smerujúci k vytýčeniu pojednávania a prípadnému rozhodnutiu vo veci.

II.

Podanie sťažovateľky z 24. júla 2003 ústavný súd kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Keďže sťažovateľka vzala podaním z 9. septembra 2003 svoju sťažnosť späť a ústavný súd z obsahu sťažnosti nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali mimoriadne závažnému spôsobu porušenia základných práv alebo slobôd sťažovateľky a odôvodňovali nepripustenie tohto späťvzatia, ústavný súd pripustil späťvzatie sťažnosti a konanie zastavil (toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej, ktorá by bránila sťažovateľke uchádzať sa prípadne o ústavnú ochranu v budúcnosti).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2003

